

INTRODUCTION.

With great pleasure I beg to introduce to the public the following stanzas forming a part-performance of a proposed Satavadhanam at Kovvur.

The performance was conducted on the 6th instant on the occasion of a marriage which he attended as a relative & friend, by Brahmasree Satavadhani Veluri Sivarama Sastriar of Chirivada Agraharam.

Our Satavadhani is a worthy pupil of the well known Sri Tirupati Venkateswarakavulu, the leading Telugu poets of the present day.

The superior intelligence of our young poet will be sufficiently appreciated, if I just mention that, not withstanding that he is still in his teens, he has successfully conducted a number of similar performances with great success before the learned courts of The Maharajah of Venkatagiri & other princes in southern India. The fact that he has come out of his present task, which is by no means light, with greater ease & still greater success than we expected has taught us that the secret of his success lies in the fact that unlike some other inferior poets "who cover their poverty of thought by inflated expression" our Satavadhani has a great fertility of thought & felicity of expression. The superiority of his verses consists not only in the ease with which his words flow from his tongue but also, & perhaps more, in the happy ideas conveyed by them. His varied taste & experience of modern civilisation has gained him a strong common sense & his ideas are quite suitable to modern sense. His calmness of spirit

combined with a keen critical sense & a great command of language wins him our love & admiration.

I regret very much that we could not have the pleasure of seeing the completion of the performance owing to limited number of hours at our disposal & we are forced to content ourselves with the present enjoyment but with a belief that we shall derive still greater pleasure from his future performance.

Having regard to his early age, his well-to-do circumstances & his thirst for knowledge, I am glad to observe that he has, by his endeavours to study the art for its own sake, set an example to the rising generation especially to that portion of it, which is notorious for the idleness of its members consequent upon their birth-begotten patrimony.

Praying that the Almighty may grant him success in all his endeavours. I now lay down the verses below for the kind perusal & appreciation of the public.

S. KAMESWARA RAO, B.A.

రెండేమాటలు.

ఇండలి బోడపాడవధానంబున నాలుగు పద్యములు ప్రమాదం
బునఁగలిగెనంబులయ్యె. ఇందు గంటలు 49. పూవులు 36. చిరివాడలోఁ
బూవులు 36. గంటలు 43. ఆకాశపురాణము మొదలగునవి ముత్తియొ
కమాటు ప్రకటింపఁబడును. ఇందున 1 టవ పుటలో 9 వ పంక్తిలో,
శకాదియనియు, 22 పంక్తిలో, గాని, యనయు 3 వ పుటలో 7 వ
పంక్తిలో, చుంబు, అనియు 16 వ పంక్తిలో, దాకయనియు. 19 పం-
లింఁచు-24వం- నెందు-4పుటలో, 2వం- దచ- 5 వ పుటలో 18 వం.
యంత్రమ్. 6 వపుటలో 4 వం. బాలఁతి. 15 వం. వింతల, 26 వం-
నీవేత్త్య, 7 వపుటలో 26 వం-మధ్యందినేచందమామి అనునెడ“ ”
ను, 8 పుటలో 21 వం. నీడేతి-వన్నెలాఁడియనియు దిద్దుకొనఁ
బ్రార్థితులు. 4 వపుటలో 11 పంక్తిలో “ లేదదే ” కలుగఁజె యని
మాచ్చుకొని, అర్థానుస్వారప్రాసములు ప్రారంభమునఁ గలుగకపోవుట
చేతను బృచ్చకునియాశయమదియగుటచేతను నటుల సమాధానము
కాఁబడినదని విన్నపముచేయుచున్నవాడ.

అ త ర దే వ తా మై.

కొవ్వరుశతావధానము.

6-5-11.

అగిరిపల్లికొండ.

శ్రీ. ఏభూభరముగల్గినందుఁబోయెడులకైల్లఁ గూడకేసులు సునఁగూడుటెల్ల
 ఏవరవ్విరముగల్గినీశాదులకునెల్ల కాఠాఁదియుండుటగఁగుటెల్ల
 ఏమహీధ్రముగల్గిభూమిజనులకునెల్ల చెఱకుకట్టలగుట్టవొఱకుటెల్ల
 ఏశైలవతిగల్గిగాకైలమలకైల్ల వడిఁదియోచేరులుగల్గుటెల్ల
 గీ. దానివర్ణింపఁదగఁదేచందనకుగంట! కవననభేదకాదివృక్షంబులెల్ల
 వంఱుమీఱఁగనైపుదురాగంబుదనర ! నమరునట్టిదిదాకోభనావలంబు. 1

భద్రాద్రి-కలరా.

ఉ. యినిహితేక్షులుందు మునిసేత్యుఁడుభద్రగిరిపైదవాని శ్రీ
 తానలిసేక్షణాభవుని చదవ్వరతంగనఁజోతనంతనా
 రానియతింజెఱంగి కలరాయదివానముజేసెనందులు
 తానినికేఁబోవఁజావ మెదురైచనువెంతెనటన్నరీతిశీకా. 2

బూజిముబంటి.

శ్రీ. ఇదియెటకేగునెంచెదనునూహింపంగఁ బడఁనట్టివానిదువ్వలువలోన
 ఇదితనపైకేఁదూకుఁదిరంబులంచునూహింపంగఁపదిదూలమెక్కియోదు
 ఇదిదానిపైఁగదుగడయనివైవవే యుద్ధలోడికొనిమోచురించు
 ఇదివానిపిస్తరికిదిగునటంచువై వంగస్వీయమునందఁజెంగఁలించు
 గీ. కానియిటులుండఁగూఱునుంచుఁగడనసేయ
 వచ్చునుంగొనికాయమువ్రయునటులు
 మూడుదినములకైననుఁబోనియటులుఁ
 గొలువఁదిగునటనిగవట్లగోతమానకు. 3

శ్రీవిద్య.

మత్తకోకిల. శ్రీబువిద్యులనభ్యసించినఁ జేయిమూడునటంచులొ
 లోలగింతురుగొందఱిన్నట్లలోపొలోయిదిమేమి ! జా

నాలవాలముశృద్ధి నేయఁగ నందటివృదువట్టుతో
మౌళింప శుమాశమిద్ది శుమీజగంబునుడంబ గుణ్.

దమయంతి.

గీ. వంచదిక్పాలకులనువరించఁజోక
యతివడయంలెనలుఁగోరియటనికేసి
చిలిమిఱియునున వ్యానిజేదితనజు
సీలువంజేసిజగి ములకెక్కెఱున్నె.

స్త్రీలకుఁ బుష్పములందుందు బీరి.

కపిరాజవిరాజితము.

అతిలితమైతగునాళరణింబులయన్నిజికంఠేధరణ్
నుతమనియెంచివిసూతనకేశమనూహరమానిధిగా
నతితుమసౌరభమల వడకాంతులనల్లన శుభకెట్టె
మతిగలకాంతల నెన్నడునామదిమంతాళరితిడలంచెకనేక.

మీబుద్ధి.

మాలిని. అతిరయమున వాతలకాడఁ గాఁగఁగితిరంబు
దతమగుదొవరితింఘర నాయానమువృత్
శతమునకవధానశ్రాంతిజేసుండనత్య
బృతముగనలరాదుక బుద్ధినాకిల్లనభ్యుల్!

గోదావరీ నౌకావిహారము.

అయగ్రాహి.

ఇమ్మునగుమంచియుదకముగ్రాసువాటి
వయఁగ మృక్మకొనియుమ్మనెడిమమ్మదలగుంపుకొ
నెమ్మిగనువృక్షమలఘుమ్మనుచువీచు
కుశుమమ్మలకుఁ జమ్ములనుముమ్మరమౌగాఁజో
వ్యమ్మగనుజూచినరనమ్మగనుసెమ్మకొను
నిమ్మహినిగల్లినల శమ్మలనిశమ్మకొ

గ్రమ్మఁబడవెక్క-చునునెమ్మరిగఁబోవు

నమయమ్ములనునెవ్వడుగరమ్మనునరింతు

4

వధూవరలయాశీర్వచనము.

శ్రీ. శిశుమౌనుండెడుజేడియఘాపులు క్రమముగాభర్రహదములఁజూచు
వతిచూపువడఁకుకవైఁబర్చియంతంత బలితాశనేందుమండలముదివు
కల్యాణిచూపులక్క-జవడివక్షమ్ముగముచుచులులకాంకరమోవహింతు
వతిదృష్టిపాలిండ్లపైఁబ్రాకియచ్చటఁ గొంతకాలంబువిశ్రాంతిఁజెందు
నిటులనసూయనృదృష్టిబయటఁబడంగ! నుడల్కుద్రీదామహంబోవిసౌలరాచు
క్షీతరాశమునిక్కృష్ణవేణీతరుణిని! నీరులనుప్పారనెపుడుశాశీర్వదింతు. 9

మొన్నఁజిత్తిన గానసభలో ననూయపడువారు.

శ్రీ. అటతాళమునియహహ! యయ్యారెకల్యాణిరాగమటంపుననెడివారు.
త్యాగరాయనికృతినాలపితవంగ సారంగపాణితదస్యలనెడివారు
వర్ణాక్షరంబులవలనరిగమ వధనినయైననెరాదటనెడివారు
చక్రవాకమువేరునరవియెఱుంగకే చక్రపాణియటంచునబుగువారు
శ్రీ. మొదటినుండియుఁడుదాకవడలఁబోక! యల్లరిఁజేయువారలయల్లననము
మోటువానిశినిచ్చిన మొగలివోలె! జర్యమాడంగమిగులననవ్యామయ్యె. 10

విధవ.

శ్రీ. కూరాకులొంబురుగులరీతిగానెప్పువితలించిదిదలించువేళుటాకటి
కడుపులోమాడఁబట్టెడుమాడుతొయిని మనువకమలమలమాడ్చుటాకటి
ఎదురైనచోటనిస్సీయంచునూహించి యవకమనమఱించునాగుటాకటి
అతఁడుపోయినవదియవదిసంబంతున నన్యనమిప్పించిచగపుటాకటి
గలయనాథలఁగాంచెడికాలమందు! జాలిపుట్టించివారివక్షమునఁగొంత
మెలుగావించకఁబ్రార్థింతుమిమ్మివేడి! కొంచునెంచునుగూడనమందముగను. 11

భూదేవలోకవేళ్యావర్ణనము.

జన్మముచేఁగల్గునున్నెముచేఁతఁజూపింతఁగాఁబడునింపుసొంపులవట
బహుద్రవ్యమిచ్చినిబ్బరపుసొమ్ముంగూర్చి సొంకుసాసోవఁగాఁబోయినచట

పూర్వపుణ్యము చేతఁగూండినవెనుకవదలుటగానియొకందుగలుగఁడచట
అకులపుణ్యము చేతనతినివ్వవెనువెంట రోగమేమిగిలెనుకాగమివట
గీ. గానభూమినినెల్లఁడఁగించజేవ । వేశ్యలకునలభులోకవేశ్యలకును
మొననిభేదమృచోత్పదఁబూనుటెల్ల । జూన్తిమకకాంతరంబునిరంతరంబు. 12

కాశీ బోగమువాండ్రు.

గీ. భూతియుక్తులుచంద్రవిభూషితులును । నచ్చజంగవరీవారనహితులగుచు
కుటిలశీత్రములొప్పకర్ణనివిధంబు । కాశీలోనుండురాగణికాజనములు. 13

సమన్వయ.

క. “ ఇంకనెండుకుండేరవలయునిండుండైంద్రికం.”
ఇంకఁదీసికెఱియింకలేదదెంచునునినునూ. 14

సమన్వయ.

క. ఘనముగనొకాశ్యముక । ల్పనఁజేయుచుజగములెల్లవరితోషముగా
గనఁజేయుచుండుభగవం । “ తునిలోవలజగములెల్లతూఁగుచునుండుకా. 15

నాకాల్పంగము.

శ్రవణ. అంభోరాశింజనంబులోజాయములపశువులోహళిమొకాటుచుండక
గంభీరంబైవరితింగదలుచుండటగతోగట్టిగానుకొనెట్టక
స్తంభంబులోయంత్రముతోవిచ్చలవిడివిడిపోచర్చపాదాయనొకలో
శంభో ! జేబాదిదేవా ! శరణనిచెలంగకశబ్దమవోటవేగక. 16

మొట్టువిడిసె యూకసము.

క. మానుగనజ్ఞానపుమా । పానంబడివెలువరింపఁబడిననునుజాన
స్వానసముంబిలెమేఘము । జేనల్లనవీడుదినముజిగియొనమరుకా. 17

సన్వయముదొరకనివానియవస్థ.

చ. అకట ! కటా ! యిదేమికో ! నిరంతరముఁడగనన్వయముగూ
శికవానగొందితట్టాకఁడుచెన్నువలిర్పఁగఁబొందలేనిపా
కకకఁగనేఁటిప్రాక్షునసొకానుకపెట్టనిముష్టిముకుటనే .
ప్రకటమొగాఁకఁగాఁతితి ! పుకాపనిదూఱుననన్వయముఁడక. 18

బండి.

చ. అనుకొనునట్టియూరికనయంబునుతోడ్కొనిపోయివారికికొ
వనువుగగవ్వమెద్దియును బాల్పడకుండంగఁబోవుచుండఁమే
లనియెడనిన్నొబండి ! యకటా ! ఒకబోల్చనుగొట్టుదీవునీ
పనివినినాడుగుఁడెలుగుభాలునకొట్టుకొనుకొనయఁవదకు.

19

అగిరిపత్నికోనేరు.

మాలిని. శుభిరకమలపాశీక్రామ్యదిండివరాశీ
రజితముఖరితాశోరాజహంస్రతకాశశి
మరితనిరననాధ్యోజీవనమొద్దదార్థ్యో
విలసతిచితకోక “ క్షౌలవల్గంతటాకశి.

20

తైలు.

క. ఏలూటిమారదేశము | కాటాదంకయేగుదీవుకానీవినుచు
రైలా ! మదియించెమత | ట్టాలంకునజీవులంగటా ! యదితగునే.

21

సారస్వతమ్.

వసంతతిలక. శ్రీపుంహిషమరహితంసకల్పార్థసారం
వ్యాప్తత్రిలోకవిషయంశుకవీరజగమ్యమ్
మోక్షార్థసాధకవిధాయకసూక్ష్మయంత్రమ్
సారస్వతంమమముఖేచిరమాచిరస్త్రే.

22

కాలిదాసం.

వంశస్థమ్. సారాయణంవశువతింగలలోకహిలమ్
బుద్ధంజిసంతదితరంసకృధాభజేధీమ్
కల్పారగర్భవిగళన్మధుసామర్థ్యశ్రేష్ఠమ్
తత్కాలిదాసపదగర్భంభరనన్దమేమ.

23

మంగనేర.

సీ. గోముసూమెదుముద్దుమోముజొబిల్లివైఁఁదెమఱితిత్తులుమెత్తమలగుగాఢ
చిగువులైగొన్నబుద్ధులీఁగుచాలిండ్లవైఁ మారమరముఖతఁబుద్ధులీగఁ

- జీకిలికొమ్మెగులగుత్తకుంబట్టుకమ్మిల్లకారమ్ముశయ్యవ్యావృతఘటింత
 నెత్తమ్మిటేకులనెఱమించుగైదోయి చునీకిలుమినీమితుంపెనలుగూయ
 ౧. ఆడలితూంగాడుతోడలతోబడలిపోవ|నలఁజిజవ్వాడునడుముతోఁబొలియెగ్గు
 తూరుపాయతమునదనపురుముగెలిచి | పెండుకొనెఁబొందుమలైలపామ్మనందు.

మన్మధుఁడు.

- సీ. పాలమున్నీటిలోవలమీఁగడలతోడఁ జనియించుజాబిల్లినంగడిఁడు
 నెలఁతలనెఱమించునిక్కుజన్మకలౌచి తోనుండుదెమ్మెరలోడునీడ
 జడదారులనునైనఁబెడదారులవదీయ నాభ్యమానామనిప్రాణమిత్ర
 మందచంపములపొల్పొందితొల్మెఱుఁగుల రహిమీటువెలఁచులురాజివాన
 ౧. మైదుపుత్రులువాఁముల్ప్రాదియైనఁ | జంటముకాల్గిమినారిశంఠవలఁచి
 నవతిజనయతితండ్రికేకత్తఁడుగాఁగఁ | బలగుమదనండుమీకునంబరముగొలుపు

సభికులమనస్సు.

- సీ. శతవధానికళాత్రచారంబుగనుఁగొనఁ నొకఁడుకుత్తరక్రమ్మునెగురఁజేయ
 నెంతకన్టంబిదినింతయొద్దినని కొందఱునంతనఁబుండుచుండ
 న్దలముమార్చిననేమిసాగునూయనియెంచి కొందఱొకలకునెక్కొనుచుఁదిరుగఁ
 భారణిపోఁగొట్టఁడత్పరులైకొండఁ జుత్తఘ్రుత్రకంసాదిసెదరువ
 ౧. శతవధానమ్మజేసెడినమయమంతు | నాడునెమ్మనఁజెంతమంతనమోవదునొ
 యటలనెభికులమనమునయాఁరెయిపుడు! వఱగెఁబరివరివిధమాలముగెమరల. 26

వమన్మధుఁడు.

- తా. గొత్తవనులుజేయనత్పడచొత్పడు : కన్యకతములండుఁగడలుకొనుచు
 దానినవలఁద్రొంచితత్పరుఁడైయతిడి! “కీతికాపాంతవలముఁగినుకవడక”. 27

విధవావివాహము.

- మ. విధవోద్వాహముగొన్నిదేశములలోవిభ్రాంతమైపెల్లడు
 ర్విధమంచుకొమనశాస్త్రముతోఁబులుగునర్థింగనృకాక్వాకగలో
 విధవానేత్రజలంబుఱంజొఱునువేర్వేరదేశఁబులక
 విధములమంచిదివేయఁగాఁడుగురకొవిభ్రాంతమారీతియై.

సూర్యోదయః.

మః హ్రాకాంతౌ. ధాన్వంతరింబిందకానకలమసుజాకాదీప్తియాగ్నేతనన్వకా
గృహ్లాన్నర్హస్యంసవకరపుమైరుత్తితల్రాహ్మణేశ్వః
సంతోషాహ్మణయదపటలింశుజ్జయకాదీప్యమానూ
రేజేరాజభరతరకరోధాన్వరస్సత్తనప్తిః.

29

వృత్త్యనుప్రాసము.

దత్తము. “అగ్నిరిజార్థశరీరవిభాసుఃదుభాసురనిగమార్థవ్యనుతుః”
గండభాగద్వయీమండితమరిడలి మండలీకృతిసర్పమండలుండు
త్రత్యంగలిప్రసంభానమూనవిభూతి భూతిమత్పార్వతీభూషితుండు
యూగిరాజ్యాననవాగురాంతరసంగి సంగీతభంగీతరంగితుండు
మారమారణకర్మకర్మరసిభాల భాలనేత్రుండుదారుకావనవిహరి
హరిమంజూళకల్పకపారిజాత | జాతపూజితదేవమందుశంకరుండు. 30

సమవ్యయ.

క ఉల్లసితపద్మగంధినః ముల్లానవచన్సమేతమూహనగుణరా
జరీలస్త్రీజనాభిమ | “తల్లికిమగడైనవాడెడయ్యుండుజగతికా.” 31

అనియమలక్షణం.

దత్తము. శీఘ్రంబాప్సకారచింతపదగుపనికయివేంచేయనిచోట్టనన్యం
కావంతేనింగనంగానగవృషకలకంగంపుమాన్దంబుపీల్చకా
గాటంబాగాటులేకక్రటవిసివితిసం చొండిటులొత్తుట సూత్రాల
“అమూన్ శ్రీమహిమహా!నికరమగుపాదుపవీల్చుగాంబుద్ధిలైన్”

సమవ్యయ.

ఉ. శ్రేష్ఠేవతత్పభిమధ్యరాత్రసమయేత్వద్దర్శనాశ్చర్ధితే
నిద్రాదేమయినీలవారిడఘటాచాతాళభాగస్తతః
భూత్యాతారకజాలకానితరితఃపశ్చిచ్ఛసౌదామిని
స్వప్నైషభావితుడగుతరేచవిధనస్థానస్థంబిగోచాత్ప్రమాద.

32

గోదావరి

- సీ. భూమికన్యక మహామోహమునంజేసి నవరించుకొను కీలుజడయనంగ
పావంబులనెడి తీవలక్రమంతు వచ్చుచిన్నాణ మానిగితకృపాణమనంగ
అలబ్ధపాస్వతి నోటవెలువడి యాగక వచ్చెడుకవితాత్రవాహమనంగ
ప్రాణికోటులపైన తరమేశ్వరునకున్న తనమీటు నల్లపారనమనంగ
- గీ. పఱిభూమినిగన్నులపండువుగను | ననన్యవంతునిచ్చితకన్తయగుచు
నమరుగోదావరీదేవి నాశ్రయింతు | తనకుదర్శనమొపుడునాకొనరంజేయ. 34

సమస్య

- మ॥ విలసదీతినికాంతలుండగనునువ్విప్పుడునిక్కాంతయ
మృత్యుతోభోగమునందగోరమదిసెంతోబ్రీతినందించుని
కల్పలికాలంబిటుకాబుచున్నదనినంకల్పించిదైర్యంబుతో
“మొలలొంగల్పినిమానీటేడుపాడిచెకా మోదంబుతోడతృప్తికా.” 35

సమస్య.

- క. హాళిగొలుకాటుచున్నల | వీలయినప్పుడుగ్రహించిపెంపుదలిర్పక
హాలగంజరించునలకా | “దూకాలముచెలవేగిబట్టెదూడకామనవెకా.” 36

సమస్య.

- క. గొనబుగ్గదిపురాశురులను | జెనకెడునీశ్వరునిపైనఁజెనటులువైవక
భునుండభవుండభగవంతుని | “శునకంబులుపులయ్యెసోంపుడలిర్పకా.” 37

చార్య రజిస్వలయైనుపెంటనేకలుగు పరిసంతోషము.

- సీ. ఎన్నాళ్ళకైననీడరంగాలేనిలోపముదీర్చెంగానామకన్నెలాడి
తీర్థయాత్రకునేనుదేహంగావలెనను కించనడంచెనాగేస్తురాలు
శిశుముతదులునిపీకమ్మువ్యయముచేయింపగాలేకునాంగురుజోడి
కలలోనఁజేయుచెక్కులువిలాసమ్ముబ్రీపైఁజూపునామకంపాలతాంగి
- గీ. అనుచుండన్యయుండొచుచుండనమునంతుఁడొకరిబుననిద్రలంజర్యలంకు
నంకునింకునునాకయానందమొంతు | భార్యపుష్పిజ్జేయైనదర్శితచిన్మయదా. 38

చాటుమాటుగావ్యభిచరించువారిలోందర.

కా. వట్టుంబిర్వులవేడఁ! బ్రేటబటువంబ్రాధిగతులైతమ్ము, హుం
బట్టుందిండులవేడఁ! జేయినిడుకో! మారాముజేయంగఁబో
కొట్టుంబెట్టెదనఁచుఁగకుఁ జిత్తిమైనుంకించిజంకించిత
నెట్టోచాటునుమాటుజారుఁడరఁ! యీడఁ తొప్పిన్వీయఁశలక.

38

విటుఁడు ప్రియురాలియింటికేగ నదిలేకయుండునిచారము.

మ. విధియాతంగొనివన్నెలాడిఁగననువ్విళ్ళూర్చిరైల్ ఖర్చుని
చ్చిలిలాసాదిలసేఁవనియ్యెడకు విశ్చేయఁగనిజప్పటిను
ద్విధముంగాంచఁగఁదాఁగఁసూనిజముగావేకదేళమేనేగఁసూ
తాదముండైతిసటలచునుకఁబూజుఁగల్గుదుంగడుకఁత్రాన్పడుక.

40

యుద్ధరంగము.

కదిరాజవిరాజితము.

ఒకయెడఁగత్తులుగత్తఁముల్ గలయన్నతులైతగునైనెరులం
కొకయెడనేర్లులుగుట్టములుకఁమఱియొంటెలురానభనంఘములిం
కొకయెడరంగులగుడ్డులునుకఁమఱియొబ్బలమైనకుపాకులువే
తొకయెడరాజాలుపెంపెనలారఁగయుద్ధపుఘమివెలంగుఁగడుక.

41

ఆర్షాధ్యులు.

చ. మెడనుకలింగకాయతలమీఁదనుమేల్ రుదురాక పూసపెం
వాడలనుకొన్నిచిహ్నములుదోర్వ్యగమంబునఁగొత్తగిత్తులున్
వెడదయరమ్ముపైనమురిపెమ్మునుగులెగ్గడిగంటమేనఁజి
త్తడిగనుబూయుబూవెలలితరివిడనుంబురులింగభారులున్

42

గురుశిష్యభావములు.

కా. కోవగవేళుభయంబువేతచనువీకోలహర్షచుట్టంబునా
టాపాదింబుటవిద్యకుర్చయమునంహరించుఁజేసేతని
ద్రాపాటుల్ గురుశిష్యతదన్తకఁగతన్తంబున్నసేవాదితై
బుద్ధిపాథ్యాంశయన్నయట్టిదినుదిన్యోజింతునశాంతమున్

43

తపాలాఫీసు

ఉ. కానియటంటయ త్తరపుఖర్చుతనంతటండేశదేశములో
శ్రీనిగూడంగబర్వితయిఁజెక్కినముతైపుటకరాలజా
లునినవానితోఁజెలిమినులొక్కనఁజేసినమస్తనంగతి
జ్ఞానముగల్గఁజేయునటకండుమెప్పొప్పునుఁబోలువస్తువున

44

అంబా

అంబానమస్తకగడంబాననగేంద్రతనయంబాధితానిచయం
బింబాధరాంపుడుకజంబీరనత్ఫలకుచాంబాలవంద్రజడనాం
కింబూరకోన్మిళితతాంబూలసౌరభకరంబీకృతాభిలదిశాం
కంబాలపాతగిరిశంబాంనమామిలితాంబాధమువ్వలధియా

45

“అలమతిచపలత్వాత్” తెనుఁగు.

చ. అతిచపలంబునొంటంగలయందలిమాయకునీడునొంటంబిం
తితక్మతియందునంబరిణితిన్విరసంబుచునొంటజేతమ
నృతిగతివేయిమాటులునమంజసరీతినినెంచిచూడనూ
యతివరొనిడనంగమకథావియన్మఱపుంఘటించునే!

46

రామాయణార్థము.

దీంబె-కొంబె-గెంబె-పొంబె

ఉ. దీంబెనపూపుపంటిమయిఁదీపలరారెడినీతయారయీ
గంబెమ రామలక్ష్మణులుకీడ్వడివలకలములోధరించియీ
కొంబెదితైకగోరుగడగొట్టువరంబునలేచిపోవఁగాఁ
బొంబెనుపాగ్రములోవిడచెఁబోవిభుడంచునునేడ్చిరందఱున్.

47

స్వామిన్ అనుశ్లోకము తెనుఁగు.

ఉ. ముంగురులందెమల్పుమింకఁబొట్టునుఁదిద్దుమాభలమందును
య్యంగళితంబులై నకుచహరిములన్మఱలంఘుటంతమం
చంగజనంగరాంతఘటితాత్మికయైవలతొంగినట్టులే
యంగన! యెచుచేయినిడనల్లనిమోహనముండెగ్రమ్మఱున్

48

సమస్య

భర్తాత్మజుండుకడజాంచరిద్యత్యవేగా
 త్పాంచాయితావరణబద్ధవిధిర్విశేషాన్
 తత్యన్తదీయత్యధునుండరమిక్త్యచక్షుః
 “కర్తాత్మజామదతహద్విబుధోపిపార్థః”

49

దుర్జనుడు.

ఉ. కుండెలుకొమ్మనత్యములుకుండనముంగడుకాచ్చనస్యలకా
 బ్ధాంబలలగులక్రదోయుటయెపాండినవిద్యయహర్నిశంబలకా
 జిండలురేంగినట్టులనకేకపుపాతకమల్రచించుటా
 నండముడుగ్దనాళికినసారతమం, జనియెద్దివీరికా? -

50

ఏడాకులయరటి.

కా. అమలబచ్చనిరంగులైతయని గప్పారంజలంబెల్లలో
 నేకాకారతనాటనాకులకులోనేపారంగాంగ్రంగలలో
 టేకులోవిన్ననువొత్తనచ్చటచటాటికించిశండ్డిపై
 నీకోలోనేయువిధంబునంజెలంగునయ్యెదాకనంటులోభరన్.

51

నస్యము.

క. నస్యమువండితముఖనం । భాస్యముసారస్వతాంచితకవీచక్రకుటా
 నస్యమతత్యపుభూషణ । మాస్యమునకగునుజ్ఞానమంబురుదీనికా.

52

గంట.

గీ. గంటతానెంతపుణ్యమ్మగట్టుకొనెను! పూర్వజన్మమునకను పూర్వముగను
 జలయమ్ములలోవలనకుకంబుదెడి । నింపుగానుంటునెట్లకాయంతలదెడి.

53

ఒకరిచ్చినకల్పన.

భ. కొలచికినెక్కుండైనతడగొట్టగదానినమేనుపామ్మయై
 జెలగగదానుస్మరంపుత్రమచేత్రమనేతనుతచిదిగ్గనం
 జెలి । యెదురైననిన్నుదరించేర్చికుచమ్ములురమ్మగుమ్మగ్గా
 గిలగిలిగింతలంగొలిపివేతడమాడుమెదందలంబెదకా.

54

శాస్త్రముచదువు నతనికిఁగవిత్వమబ్బినఁదస్థయుఁడై

మఱలమేల్కొని కవిత్వముందూఱుట.

చ. కృతయనుమాటలేకకలపిత్వతలము తలపాటుఁజేసినే
రుపుమెయి సంజకర్ణములరూపునుమాపియు జేసేవేపియీ
ద్యపునిగమంపు పాలినవతాలయి తాలయిపోవె! మోయభా
గ్యపుకవి తాపికాచికరకంజము మోదెదముట్టరావమా.

55

సనుస్య.

క. క్రన్ననమాద్వాసునివర! మున్నియతింజొందియునిజముంగనరవిరా
నన్నయిడికలియుఁగుంతికి! “గన్నైటికముకాకమునుకగర్భంబామెక.” 56

కొబ్బరిచెట్టులు.

ఉ. ఎన్నఁగనశ్రమంబొలుఁగ నేకటయందినభారతదోపన
భ్యన్నతమైనమా)నునుబొందములకామెఱుగైననీరుఱం
దిన్ననియాకులంబునీమిదేటిసమట్టలమెప్పుచుండునై
కొన్నపరీమళంబుననుగొబ్బరిచెట్టులుకోననీమలకా.

57

స్తోత్రము

బ. అవిఠెయబిల్లువయ్యెదజెఱంగునగుబ్బలువొటిఱకాటాలం
మవిదెములేనలోటుగయికోనిమనోజ్ఞమునైనమోవియొ
వ్వవడదనుధ్యమంబువనబాఱఁబిఱుండులువొట్టుచాటుఁగఱ
బ్బవిశదనేత్రములేఱలఁగుభామినివర్ణనకెక్కఁదారయకా.

58

రిఫర్రేషక.

శా. స్త్రీవివ్యకావరించువారుగణికాశృంగారసంగీతవి
ద్యావైశద్యముగల్గినతృణమయారాయతమలోనేయఁగాఁ
బోవకగా! యిటుగావిశేషములువైపాలిగులమొరంగొనుభా
మీ, వైరాగ్యవిబోధకమృదిరథ్యుడకవిచాంతిఁపఁచి.

59

పాదరిండ్లు. అచ్చతెనుగు.

లేఱువు గుంపుననిడివెలింగతుదేనియసోనవాసలకా
 బాఁబురుడించుతేటిగుమితాకులగ్రామముమేల్మీరీవియలో
 పైఁబడఁజూకుచాబురఖబట్టినకైవడిఁజెంగలించుగ్రాం
 బాఁబొదరిండ్లచక్కదనములోమనములోదొలఁకెంచునెల్లెడకా

60

శ్రీవిష్ణువు.

- శ్రీ. కైవోయిమాగ్రులంగదువిచ్చుఁబూటలకరణేనిశంఖచక్రములుదనర
 న్నరుణోదయమృగనంబుదంబులకుఁబైఁబనిమినాబనిఁడియంబరమువెలుంగ
 నీలమేఘముపైనదాటుమీతెడమించుఁదెలుంగునజలుకజంఁడముబుగ్రాల
 బంగరునకుఁదాదిబ్రచ్చినట్లంగకాంతాలలోడంగలియుంగ్రాస్త్రుభమునెలంగఁ
 గి. దనకుకరుణకుసాక్షులైకనుతుదొలఁక! జగములెల్లమరక్షింపమగఁటిమితన!
 దెలుపుదేవాముతోడనందీవ్యమానుఁ! దైవత్రీహరినెఱతునాయఁతరాత్రి. 61

మోటూరు.

- శ్రీ. ఇదియేమిభూతమోగదయనిలోనెంచి యాలమందలతోకలాంచిపాఱ
 ఇదిసేలరైలొయింకేదోయేమేమొయం చునుబల్లెటూరిజాండుగ్రుజెలంగ
 ఇదిభూమిపైకలింపఁగుడురగుజర్జితమోయనియనాగరికులునవలదొలఁగ
 ఇదినికమెత్తినప్రేగురాటంబొకోయనిబాటసారులుకునిసిపోవ
 గి. బుంబుబుంబుమటంచుఁజత్పడునెలంగఁ
 గనులుమానీయుదెలచునంతనెగడంగి
 మాపునకునందకతోలఁగఁజోద్యమనను
 సౌరుమీతెడుమేటిమోటూరుకారు. 62

కొంచెమింగ్లీవుజదివిమానిసంస్కృతముజదువువిద్యాధి.

- శ్రీ. కామశబ్దమృగసూర్యుట్టంగలేదవలీలమైఁజకుపునిగి మకలన
 గోలమైఁగూర్చుఁజేసియతిమైఁజకువంగఁజాలఁదుమంచిబెంచీలకలన
 ఆచార్యునకునేవనాచరింకఁగలేడుశృతకదోకునినేపించుకలన
 శ్రుత్యసంబోధకమాటుకజ్ఞానోయఁగలేడువనాచరితిమైవతనకలన

గీ. ఆకురమునఁబోడుదిక్కురీలం గండు

ననుచునిగ్గి జాతదలుపైనమరబాడు

జనువు మానినెవిడికి వేసారియిండు

తెండులకుఁజేరితి నటంచునెఱచునాత్మ.

63

రైలందనిబాటసారి.

ఉ. మాయనిమానెరైలువదికోసలమారమునుండితచ్చునా

కేయనమాన్వేయ్యెడలనీయఁడుటిక్కటమహా ! యదేమిటై

మామెనటంచుశోకలికినల్లనఁడుఁకుమరైలుపోయెలై

నీయనకద్దయండియునునిబ్బడిఖర్చుకసూలుకాఁబడెనా.

64

ఇండ్లుకాలుట.

మ. దుముకంజాచ్చిరితొలుమాఱియెడఁద్రోద్రోవులంబోయారం

దముగోల్పయిరివిట్టుమాన్పిలిచింతఁబొందిరల్లాడిన

దస్సమములమానిరిజేష్ఠదక్కిరిమనుష్యవాక్తములొన్నీయథా

మనులున్ నరస్వముపాడకంబరకురామప్రీతిసంధిలుటకా

65

సమన్య.

క. ఉరకడిరావణుకునిమి, న! గరమునకేతెంచురాముఁగనియభిషిక్తున్!

కరములఁబైకెత్తుచునీ, “విరులందావీచెనావిగ్గిషణుఁడల్లన్.”

66

కుళ్ళెము.

మ. శ్శురదిందూవలకుట్టిమంబులనురాజులతోతనుదదాల్చిథా

న్వరమాతండితనవ్యహస్తమునకుంబల్పాఱులందింతతు

ల్వరహలకాశులుజాగువానగఁబుబలచాయలొపిసానితవం

ల్లరమా ! పాత్రెకునిన్నుఁగన్లెనఁగహళిబొండునాడెందమునా.

67

గచ్చిలము.

గీ. ఎకరికింగానబడకుండనెగిరెవనని! కటికిలిఁకటియందునాంబెదనని

గర్వపడకును ! కంఠలోఁగలఁగివడినఁ! గచ్చిలము ! నీకువనియొకగచ్చుకంఠం.

రాత్రి.

1. నా గతనకుల చేయించుకుండగిడ! ప్రాణములకావకగాఁజేయుపాఁ! భయముఁ గొలుపుచున్నద! జారులకులుకు కాఁది! చేయి! వెనుకది నెంచ రాజోయి! యెప్పుడు.

ఇప్పుడెన్న వపద్యము.

2. అరుకదికలైనతొమ్మిదియయ్యెనెనుక! నిదియుదెబ్బదియవపద్యముదలవడియె నామధారణగూర్చినంతనమగొల్ప! వచ్చునాపాలనుండునైవంబుపోల్కి. 70 వడిసెము.

3. పొడుముంచీల్చినలోనికి! వడికాటననవ్యమైదపుశ్వాసలురావె య్యెదలనుబలుకఁగనీయదు! పెడిశవ్యోగివట్టిమిగులఁజ్రణలిసవేళకా. 71

అందఱవద్దపొడుముబీల్చెడువానిస్థితి.

4. అక్కట! యడ్డమైనప్రతియారనివడ్డనునన్యమింతచేఁ జక్కినయంతిచీల్చితినిసీ! యిదియేమొక! ముక్కులోవలం బొమ్మటవెక్కులేచెబాడుముకామటిపీల్చెదనన్నవీలులే దెక్కరణికానహింతుననియెంచెడుఁగొండొకమానశ్చండిలకా. 72

నేటిసభ.

5. కొండఱుసాహితీవతులుగొండఱుగానకళాప్రేమిలులుం గొండఱునత్కవీశ్వరులుగొండఱుశ్యాకరజాదివిత్తములే గొండఱుతార్కికోత్తములుగొండఱుసూక్తికలాపకారదులే గ్రంథకౌసంగనేటిసభరమ్యమునయ్యెముదగుబునయ్యెదకా. 73

వసంతబుయ్యువు.

6. కుండములెల్లవిచ్చెనకోమలమైరగివృక్షజాతులా నందముజేసెఁగృతిజువనంబులఁజేరుచుగండుగోయిలలో పొండుగఁగూసెఁఘృగములెలుంగులమ్రోసెవియొగికోటికిఁ దొవమువాసెనెల్లదగఁడిందివనంతమువచ్చునంతలోకా. 74

తాళము-చెవి-ఉపమ.

7. సూదిదారముపోల్కినిసాంపునింకి! జంతకలమాడినెప్పుడునంఘటిలి వ్యక్తిత్వతత్వమునుజుబోలెఁబరిభరి! కాళయ్యదానిచెవియనండుఘటిఁచు

గీర్ష్యము.

క. భీష్మచయిపొల్చియునునా! తూర్పుమొనఁబీటవారియునునాభీరా!
 ద్విష్టమినిచేఁబగులుచు! గ్రీష్మగణనధరణియొప్పేకీదన్దడివడిగకా.

కలము.

క. ఉగిపిరిపాణమునీయది! కలకాలముఁబ్రతుకనీయఁగలవిఁకనినుమా!
 తెలువగుకాగితములపై! నలుపునుబొసరింపివీపునాయమకలమా! 77

“నాథకౌనుమ” అనుదానికిఁదెనుఁగు

గీ. పూరజంబునఁబడకగీమునుఘటిచి! చిత్తుగుటాకులనెజ్జతై నేనీయచటఁ
 దొలకునాటుమంతయుఁదొలఁగిపోవ! నీదురాకనుగోరెడిమామచెలియ. 78

మంచము.

క. సంచితనవరసనిసరస! ముచితకాంచీనినాదకవాదిగుణా
 శ్వంచితకాంతామణితో! మంచముపైఁబంతుకన్నమహివేతేరా! 79

గురుస్తుతి.

గీ. మమ్ముఁబోలినమాధులమానసమ్ము! పల్లవింపఁగఁజేసికృపారసమూన
 శతవధానముచేయఁగశక్తినిదిన! గురులఁదిరుపతివేంకటేశ్వరులనెంత. 80

మ. చెలికాఁడందనుబాంధవుఁడనుదుసొమ్మమీఱునాచార్యుఁడం
 చెలుగుంజేయుదుసొ! వధానియనసొ! ఇంకేమిసాధింతుసొ
 చెలికాఁడంచునునొచుఁబాంధవుఁడవైశ్రీమీఱునాచార్యుఁడం
 చెలుగుంబొందివధానివైవెలయుమా! యింకెన్నెసాదింపుమా.

క. అతిలితముగనన్నార్కనం! సక్రతముగఁగంటకుసురసముచిప్పిలఁజెప్పకొ
 మతిగలిగివరామ! లన! చృతఘంటకవీశ్వరుండ! సరసగుణుండా!

దేవులపల్లి వెంకటరామశర్మ.

వనీవతగ్ధాంగజలోపమాధి రసనస్యసామానస్యరసానుగాధి:

కవిత్వధారాధరహూ! అశేషసక్షయస్త్యంశివరామశాస్త్రిక!

దండపాణిశాస్త్రి, వైయాకరణబ్రహ్మచారీ.

నేటిపాత్రయాకలనుబ్రహ్మణ్యముపాటగురించిచెప్పినవి.

ది 4—5—11.

- కా. రంగారాజురక్షేతరజునియిటు సుబ్రహ్మణ్యమింపారంగా
సంగీతమునుపాలింపంగనున న్సంతోషమయ్యెన్ నదా
తవంగత్తుంగతర్కంగనంగతినదద్దంగాఘనీనిస్తుల
ద్రంగత్పద్యవనీమరందలహారీతాదాత్యయనంపాద్యమై. 81
- నీ. మృదుకాధరముపైజూదలెడియపుతంపుతటగలతోడమిత్రతవహించి
నింతారదిచ్చినబొండుమల్లెలంబోలు దంతకాంతలపాంతకొంతదిరిగి
గేదంగిననలలోమేదురంబయిపొల్చుండెలుపుచిర్చగభ్రతోంగలనీమెలసి
క్రాంతిగురాకువాకునుబోలిచెన్నారు మడుగురసనయంబునొలలాడి
గీ. తలుకుతలుకునజాంటితేనెలునవింత నదుగునదుగున నెయ్యారముడిబడంగ
నీడుగానరసమృది నేడుజనుల | బ్రూసుతడడనేనెగిలుబొమ్మలనుజేసి. 82

బోడసాడు అష్టావధానము.

ది 8—5—11.

ధూమశకట ప్రయాణమ్.

మందాకాంత. తాళియొకేడుశలమనయెదిత్యపామేననమ్యో
మూల్యందత్తౌవముదితయ్యమధ్యమంబాగమేత్య
తతప్రేతంజనతతిమనంకాశరూపంచదృష్టా
తామ్యత్యేకంభనమపితంకింకరోమితిశక్వత్.

అధ్వర్యుకి.

కా. మిమజాంతునవాన్రశోదినదనంబుర్తున్నేద్యామృతా
శార్దూలస్యభవేద్దయాతివిమలానానాపకుమృదరాత్
పాశాపాయవిధాయమస్యచభవేత్త్రాక్షణ్యకారణ్యకం
అధ్వర్యుర్భవిత్కాదాపినఘృణేత్సృదించుతేజేవను.

మోహిని.

ఉ. కొంగొకకొంతజొచ్చి నుమకోమలమైతగుమోముపొంచి
 లుగ్గంగనుదోయిఁజూచియలుకుంపనమొప్పగగొమ్మడికొవిడం
 గంగనుపించిగుబ్బగవంగకుపుటందెలుఘల్లురంచుమ్రో
 యంగనువట్టెమోహినియెయతముగాశిభ్రమోలయంకునకా.

సమస్య.

క. జొంగలజంబాలమునం | జుంగలితంబాచుమిగులకుఃఖముచేతం
 గుంగవిడిపించనాగి. “ లాంఘాలముకెట్టునెక్కెలాఘవమెనంగకా.

“ పురాణమిత్యేవ ” తెనుఁగు.

గీ. రమ్యమెప్పడుగాడుపురాణమనుచు | గొనబుగల్గినదనరాచకాశ్రీతదనుచు
 బండితుండొందుదానినిభజనసేయు | మూఢుడితరులకంచించుబుద్ధినువ్వు.

చిరివాడ అష్టావధానము.

ది 8—6—11.

ఉ. చేసితిరంగరాట్మకనుజేసితికోళనభూపునుద్దనం
 జేసితిగోళభూపునభజేసితినింకొకకొన్నిచోట్లనా
 భానుబాసర్పకుండకగురాటుగ, నియ్యెడజన్మభూమిలో
 జేసితిరీతినుండదనిచిత్తముమాటికినంతసిల్లెనుకా.

మందాశ్రాంత-రామి

వందేరామండళరథస్యతప్తాగ్నవానేకపుణ్యం
 సీతారామాహృదయకమలాస్తోకనంతోజహేతుం
 వృష్యద్వైత్యాచలచలవచింసేతుమాతారమాద్యం
 రామా22రామామలగుణకనంతంతముద్యంతమీద్యం.

కృష్ణః ఆర్యా.

తేరిలోలముదారం | నారీకళవాదతవవివరంతం
 మాలితమాలంమురరీ | నాశంకరకామిక్రికృష్ణం.

అష్టమైః బిశ్వ.

ఉ. కోమటిత్రాసురూఁతునెడఁగొఁ మకహిం చెడుముల్లునట్లునెం
తేమతికోవమూనినయహిశ్వరునా ఎకయట్లుపాణముల్
వేమనుజాంబాలంబనులీలగఁజేవమీనముకొ
బ్రామెదరీతిలప్తరుమకలైదగుబిశ్వయునల్లూడెడుకొ.

బాహుబలేంద్రునిగూడెము చిరివాడ బోడసాచు.

సీ. కానబొట్టాకఁడుదాఁబడియెనా! స్మూర్యనమహాగ్రములపుణ్యమహిమముబ్బు
భూమిపైఁగ్రొన్నీరుబొట్టుజాఁగనుజంబాలమైగజ్జలతఁడుకగును
వీరందతామనవీటవాటిసేలతగిలిసంతనెతలతామలమను
ఓక్కింతనడచిపోచుండినముందులు బొరిబొరితాలికియొట్టుపెట్టు
గీ. నిలులనంపత్తిచేతనుబడిమయైనఁ | జాలచిరివాడబోడపాడ్ ప్రోలుఁగూడ
కాపలలుగుడెముండుదఁబ్రావయగుచు! మనుషునెవ్వడువంకనమానమనుచు

బెజవాడ కనకదుర్గ.

సీ. విపట్టణంబునఁగావుతానములువఱగఁదనమఁగిపాలితములు
ఏవాడయండునఁదావలంబైనయత్వానరఁగములువిహితభూమి
లేప్రోలునంబునఁచీపారుకృష్ణాత్రనేకజలంబిభిషికవారి
ఏనగరంబుననింపారులైలంబకృత్రిమంబైతగుగోహసీమ
గీ. గలిగెన్నారీలోకమృతమనెల | నాలయంబునందనమనెంబుననముగ
నమరుగుణనిమరుంబడద్దాంబనంబ | రంబుననుమముఁబ్రోచుఁదిరంబుగాఁగ.

సీతాంద్రుష్ట్య అగతవతోహనుఃఖితస్స ర్వేషాంచసంతోషః.

శ్లోకము. అమందానందోయంతవనతనయోభూమితనుజాం
త్రవశ్యకాలంకాలోత్రుతతరగతీరామమభవత్
భవిష్యజ్ఞోర్జేరుత్వనమదవీక్ష్యవరీలన
క్షుగస్మృతోఽభేదోభవతిహితదాప్రపాదివితేః.

ఋతువేగిమూఁటుఋతువువచ్చుట.
స్వధీమిత్

ఉత్పాహ. అందమైనకలకలమునఁబురంబుదొంచు

న్నుండుగకఁఘనభక్తియందుసూక్ష్మమైనమోదిత

నందశోభ, బాల్యమేగియావనంబువచ్చురీ

తిందగకఁముఖత్వమేగుదేఱునీరుదొంచెడుకొ.

కల్పన.

శా. అనందపువ్వులకుక్రొంగిగియొక్కవృత్తాంతభూషణులొ
జాన్గంగఁఘనరంగునొండలగ్రొంగియలోపిసాళింతగా
మేళకైబామిదువెల్లయంచునమిమమేయతరాబాలమా
లోనకాగన్నదెన్నచ్చమంచుమలినాలోకంబువేదొంచెడుకొ.

శా. వేలూర్యనవ్వునుగగ్గూర్చిహిమృదుస్విస్ఫురకీర్త్యుత్తర
ప్రాలేయాచలకన్యకారమణుంఁజుత్పాదసంసేచనా
లోలప్రాకటవేంకటేశ్వరశుభీలాక్షిగర్భభక్తము
క్రూరీ! నచ్చివరామశాస్త్రీ! యవధానాప్రాతిఘంభవ్యశా.

శా. శంద్యాస్త్రముబూడఁగోరనయనసాసంబుదాఁగ్రుడ్డితెం
పొందంగావ్యక్తకాగ్గనంగమాభిక్షయోజింతకాబుగ్గంటమా
కందస్వాదుకవిత్వతిత్వపుచవికాగామింతసూర్యుడికే
చందానకొక్కరామశాస్త్రీ! నిన్నునేవర్ణింపువద్యాభిక్ష.

యొడవల్లి రామశాస్త్రీ.

మ. మనవంశంబునఁబుట్టిభూతభులక్షణునొఱుండువాడ
చనియెట్టేనుభవయ్యెనా! ముఖులనాచంద్రబునందబొల్బునీ
భుక్తిమెక్కుండవుచాలవే! యిప్పుడు, నదృష్టపాలనంపాల్పనూ
తనకీర్తి! తదిగులగ్గూర్చొలోకొలయె! రత్నంబొందుదాఁజాలవే.

శా. ప్రాగల్భ్యంబుగమాదిభూషితులభావ్యద్వంకటాచారీయీ
భాగంబుగతావధానగరిమంబ్రభూతుండై, పోవఁ, గృ
ష్ణగోదాంతరసీమనాతనియశస్సందోహమింపారఁగై
కోఁగాకత్తుండవీతయంతుమదిసాకుందొఁతునశ్రాంతిమూకొ.

మాయలవరపు కృష్ణమూర్తి.

